

POTOMSTWO ABRAHAMA

Przedmiot studium: 1 P 2,9.

Część I: Przegląd

Choć Izrael był wybranym Bożym narodem i dziedziczył przymierze po przodkach, nie miał tej samej siły przekonań co patriarchowie. Stąd wielu Izraelitów popełniało błędy swoich przodków, lekceważąc Boże przymierze. Tak więc Bóg raz po raz musiał odsiewać swoją wierną resztę spośród niewiernego ludu.

Część II: Komentarz

Spośród wszystkich ludów

W Pwt 28, podobnie jak w *Księdze Izajasza*, *Księdze Jeremiasza*, *Księdze Sofoniasza* i kilku mniejszych proroków, obietnice przymierza są dane Izraelitom na podstawie ich wierności wobec Jahwe. Jednak śmierć Jezusa, Księcia Pokoju przepowiedzianego w Dn 9,25-29, prowadziła do rozszerzenia nowego przymierza także na pogan. Teraz każdy może przyjąć obietnice przymierza. Choć wielu Izraelitów nie było wiernych Bogu, Bóg dochował wierności swojemu ludowi.

Obietnica ziemi

„*Stary Testament* opisuje obietnicę ziemi dla patriarchy i Izraela konsekwentnie w kategoriach teologicznych, jako łaskawy Boży dar czy błogosławieństwo dla ludu przymierza (Rdz 12,1-7; 13,14-17; 15,18-21; Pwt 1,5-8; Ps 44,1-3). (...) Tak więc Izrael nie może twierdzić, że ma bezpośrednią więź ze swoim krajem, nie może dysponować nim w autonomiczny sposób, nie może ubóstwiać go jako absolutną własność. Izrael nie jest właścicielem ziemi. (...) Choć kraj został dany Izraelowi jako dar łaski, lud przymierza mógł pozostać w kraju Bożym jedynie będąc posłusznym Panu (zob. Pwt 4,40; Iz 1,19). Nie można przyjąć daru z pominięciem jego Dawcy” (Hans K. LaRondelle, *The Israel of God in Prophecy: Principles of Prophetic Interpretation*, Berrien Springs 1983, s. 136).

Izrael i przymierze

Istotną wymową przymierza łaski było: „Bądź posłuszny i żyj albo bądź nieposłuszny i umrzyj”. Ten motyw został wpleciony zarówno w *Stary Testament*, jak i *Nowy Testament*. Od przymierza z Adamem aż po nowe przymierze funkcjonalność zarządzanej i ustanowionej woli Jahwe była powiązana z każdą Bożą obietnicą.

Obietnice narodowej wielkości Izraela i poszerzenia jego kraju opierały się na spełnieniu warunków przymierza. Te narodowe obietnice odnoszące się od przyszłości Izraela i jego międzynarodowego znaczenia były uwarunkowane posłuszeństwem. Z jednej strony, bez wyboru ze strony człowieka Boża zadeklarowana wola opiera się na niewzruszonym wypełnieniu Bożej obietnicy (Rdz 3,15). Z drugiej strony, Bóg dopuszcza ludzki wybór, który może być przeciwstawny do intencji Bożej obietnicy i pociągać za sobą przykre skutki (Rdz 2,16-17).

Reszta

„Kiedykolwiek starotestamentowi prorocy przedstawiają eschatologiczną resztę Izraela, zawsze jest ona wierną religijną społecznością, która czci Boga w nowości serca na podstawie «nowego przymierza» (Jl 2,32; So 3,12-13; Jr 31,31-34; Ez 11,16-21)” (Hans K. LaRondelle, *The Israel of God in Prophecy: Principles of Prophetic Interpretation*, s. 90).

Izrael przymierza

„Ta wierna reszta w czasie końca stanie się Bożym świadectwem pośród narodów i obejmuje także ludzi nie będących Izraelitami, bez względu na ich etniczne pochodzenie (Za 9,7; 14,16; Iz 66,19; Dn 7,27; 12,1-3). Cały starotestamentowy obraz eschatologicznej reszty świadczy, że błogosławieństwa przymierza z Izraelem zostaną spełnione, ale nie wobec niewierzącego Izraela, a jedynie w Izraelu wiernym wobec Jahwe i ufającym Jego Mesjaszowi. Ta reszta Izraela będzie obejmować wierne reszty ze wszystkich pogańskich naród, które w ten sposób wypełnią Boży zamiar przyświecający powołaniu Izraela” (Hans K. LaRondelle, *The Israel of God in Prophecy: Principles of Prophetic Interpretation*, s. 90-91).

Istotne jest to, że Bóg nikogo nie odrzuca zbiorowo. Każdy Żyd i poganin może znaleźć zbawienie w Jezusie. Twierdzenie, iż Bóg odrzucił każdego Żyda tylko dlatego, że jest Żydem, jest sprzeczna z *Pismem Świętym*. Paweł napisał: „Czymże więc góruje Żyd? Albo co za pożytek jest z obrzezania? Wielki pod każdym względem. Przede wszystkim ten, że im zostały powierzone wyroczone Boże. Bo co z tego, że niektórzy nie uwierzyli? Czyż niewierność ich zniweczy wierność Bożą?” (Rz 3,1-3).

Zwróć uwagę, że tylko *niektórzy* nie uwierzyli, ale wielu uwierzyło. Wszyscy oni, wierzący Żydzi i poganie, tworzyli Kościół wczesnochrześcijański. Początkowo Kościół składał się w znacznej większości z Żydów!

Bóg nikogo nie odrzuca zbiorowo, na podstawie przynależności do grupy, bo zbawienie nigdy nie jest oferowane zbiorowo. Żydzi czy poganie - ludzie są zbawieni albo zgubieni wyłącznie jako poszczególne osoby, na podstawie indywidualnego wyboru.

Część III: Zastosowanie

Do przemyślenia: Społeczeństwa zawsze faworyzowały określone pochodzenie. Dobre pochodzenie zyskiwało człowiekowi przychyłość, wpływ i koneksje. Nawet w czasach biblijnych ludzie byli identyfikowani na podstawie pochodzenia. Dla Żydów podstawą dumy i prestiżu było pochodzenie od Abrahama.

1. Jaką rolę odgrywało przymierze w ustanowieniu więzi między Bogiem i ludzkością w czasie, kiedy pochodzenie było ważnym czynnikiem? Jak nasza więź z Bogiem wpływa na nasze więzi z ludźmi? Czego możemy się nauczyć z więzi przymierza Izraelitów z Bogiem i jak może to wzmacniać naszą więź z Nim?

2. Aby obnażyć powszechne uprzedzenia panujące w Jego czasach, Jezus wskazywał pewne oczywiste prawdy, takie jak to, że słońce świeci zarówno dobrem, jak i złym (Mt 5,45). Fakt, iż Jezus musiał przypominać Bożemu wybranemu ludowi o czymś tak oczywistym, mówi nam dużo o ich egocentryzmie. Jakie niebezpieczeństwo egocentryzmu grozi nam jako adwentystom dnia siódmego?

3. Częścią dziedzictwa Izraela była „szekina”, widzialny przejaw chwały Bożej (Wj 40,34-38). Jakie wyraźne dowody istnienia Boga dostrzegasz? Czy potrzebujemy wizualnego przypomnienia Jego istnienia? Wyjaśnij swoją odpowiedź. Co może być ważniejsze niż to? Jakie inne elementy twojego życia mówią o stałej obecności Boga?

4. Przeczytaj 2 Kor 11,16-33. Przeciwnikami Pawła w Koryncie byli żydowscy chrześcijanie, którzy przyłączyli się do zboru w nadziei na zajęcie w nim przywódczych stanowisk. Byli oni przekonani, że jako potomkowie Abrahama są lepszymi chrześcijanami niż poganie. Jednak Paweł nie uznawał takiego wyróżnienia Żydów nad pogan w kwestii zbawienia i statusu przed Bogiem. Dlaczego niektórzy odczuwają wyższość nad innymi, którzy mają takie samo prawo do więzi przymierza z Bogiem? Jak „zewnątrzne” oczekiwania wobec innych mogą hamować misję Kościoła?

5. Zarówno *Stary Testament*, jak i *Nowy Testament* porównują lud Boży do oblubienicy Boga (Iz 62,5; Oz 1-14). Małżeńska niewierność jest symbolem nieposłuszeństwa wobec Boga. Kiedy łamię się śluby małżeńskie, łamię się także serca. Stosując to wyobrażenie w twoim życiu, jak wzmacniasz więź między Kościoła i Chrystusem? Czy oblubienica, Kościół, zwalnia z indywidualnej odpowiedzialności poszczególnych wyznawców? Wyjaśnij swoją odpowiedź.

6. Jak nowe przymierze pomaga nam być „lepszą” oblubienicą niż Izrael? Czy nasz brak szczególnego pochodzenia pomaga, czy szkodzi naszemu duchowemu rozwojowi w roli oblubienicy Chrystusa? Wyjaśnij swoją odpowiedź.